an (—°), vermögend zu (*Infin.*) 1. **प्रभूत** (°—) *adv.* in hohem Maſse, sehr.

प्रभूतता *f.*, °**त्व** *n.* Menge.

प्रभूति *f.* Ursprung, Gewalt, Hinlänglichkeit.

प्रभृति *f.* Darbringung, Anfang. *Oft adj.* —° anfangend mit, — u. s. w.; *adv.* (*nach einem Abl., Adv. o.* —°) von — an.

प्रभृथ *m.* Darbringung, Spende.

प्रभेद *m.* Spaltung, Trennung, Öffnung; Differenz, Unterart, Spezies.

प्रभेदन, *f.* °**दिका** spaltend, durchstechend.

प्रभेदन (—°) *dass.*

***प्रभ्रष्टक** *n.* ein herabhängendes Blumengewinde.

प्रमणस् vorsorglich.

प्रमति *f.* Vorsorge, Schutz; *m.* Beschützer, *Mannsname.*

प्रमत्त *s.* 1. **मद्**.

प्रमथ *m.* Quäler (Art Kobold); *Mannsn.*

प्रमथन (*f.* **ई**) *u.* °**थिन्** quälend, vertilgend.

प्रमद् *u.* **प्रमद्** *f.* Lust, Freude.

1. **प्रमद** *m. dass.*

2. **प्रमद** lustig, ausgelassen, toll; *f.* **आ** Mädchen, Weib.

प्रमदन *n.* Liebeslust, Lustort.

प्रमदवन *n.* der Lustwald eines Fürsten.

प्रमदाजन *m.* das Weibervolk *o.* ein Weib.

प्रमदावन *n.* = **प्रमदवन**.

प्रमदावनपालिका *f.* Aufseherin des Lustwaldes.*

प्रमद्वर thöricht; *m.* Thor, *f.* **आ** *Frauenn.*

प्रमनस् sorgsam, willig, gutgelaunt.

प्रमन्थ *m.* Drehstab (*zum Feuermachen*).

प्रमन्यु zornig *o.* traurig.

प्रमय *m.* Untergang, Tod.

प्रमयु dem Untergang verfallen.

प्रमर *m.*, **प्रमरण** *n.* Tod.

प्रमर्दन zermalmend, vernichtend. *m. Bein. Vishṇu's. n.* das Zermalmen, Vernichten.

प्रमर्दितर् *m.* Zermalmer, Vernichter.

प्रमर्दिन् (—°) = **प्रमर्दन** *Adj.*

प्रमहस् grofsmächtig.

प्रमाण *n.* Mafs, Mafsstab, Umfang, Gewicht; Norm, Autorität, Autoritätsperson; Beweismittel, Beweis. *Abstr.* °**ता** *f.*, °**त्व** *n.*

प्रमाणय्, °**यति** als Autorität *o.* als Beweis gebrauchen, sich richten nach, befolgen.

प्रमाणाधिक übermäfsig, zu grofs.

प्रमाणी कर् = **प्रमाणय्**.

प्रमातर् *m.* Autoritätsperson; der Vollzieher der zur richtigen Vorstellung führenden geistigen Operation. *Abstr.* °**मातृता** *f.*, °**त्व** *n.* (*ph.*).

प्रमाथ *m.* das Quälen, Zerren, Entführung, Vergewaltigung; *Mannsname.*

प्रमाथिन् quälend, zerrend.

प्रमाद् *m.* Rausch, Ausgelassenheit, Unachtsamkeit.

प्रमादिन् unachtsam, nachlässig.

प्रमायु *u.* **प्रमायुक** = **प्रमयु**.

प्रमार *m.* das Sterben.

प्रमार्जक abwischend, vertilgend.

प्रमार्जन *n.* das Abwischen, Vertilgen.

प्रमित (*s.* 3. **मा**) *n.* Halle.

प्रमिताक्षरा *f. N. eines Metrums.*

प्रमिति *f.* richtiger Begriff; das Feststehen.

प्रमीति *f.* Verderben, Untergang.

प्रमुक्ति *f.* Befreiung.

प्रमुख (*f.* **ई***) mit dem Gesicht nach vorn gerichtet, jemd. (*Acc.*) zugewandt, geneigt zu (—°); der vorderste, erste; —° anfangend mit, — u. s. w. *n.* Anfang; °**खे** *u.* °**खतस्** voran, vor, Angesichts (*Gen. o.* —°).

प्रमुद् *f.* Freude, Lust, Wollust.

प्रमुदित (*s.* 1. **मुद्**) *n.* Lustigkeit.

प्रमृड gnädig, gütig.

प्रमृण zerstörend, vernichtend.

प्रमृत (*s.* 1. **मर्**) *n.* Tod.

प्रमृश antastend.

प्रमृष्टि *f.* Bestreichung.

प्रमेय messbar, zu beweisen; zur richtigen Vorstellung zu erheben (*ph.*). *Abstr.* °**त्व** *n.*

प्रमोक *u.* **प्रमोक्ष** *m.* Befreiung.

प्रमोचन, *f.* **ई** befreiend von (—°); *n.* das Befreien, Entlassen.

प्रमोद *m.* Freude, Lust; *Mannsname.*